

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til fiskerilov.

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 26/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet kan støtte ministerens forslag til en samlet dansk fiskerilov, hvor sigtet bl.a. går på at skabe et sammenhængende og overskueligt regelsæt for det danske fiskeri.

Som ministeren gør opmærksom på i lovforslaget, indeholder forslaget forholdsvis få ændringer, men jeg vil dog knytte et par kommentarer til nogle af de elementer i lovforslaget, som præciseres i regelsættet.

Vi synes, det er fornuftigt, at man nu i forhold til erhvervs-, bierhvervs- og fritidsfiskerne får en form for grundlov om rettigheder og de indbyrdes muligheder og begrænsninger i forhold til de forskellige fiskeriformer. Eksempelvis kan nævnes reglerne for fritidsfiskernes muligheder for at overgå til bierhvervsfiskeri og mulighederne for at trappe ned som erhvervsfisker og overgå til anden form for fiskeri.

Socialdemokratiet støtter også reguleringen af det rekreative fiskeri, som må tage afsæt i, at

der tages hensyn til beskyttelse af fiskebestandene og ikke mindst til planerne for fiskepleje. Den bemyndigelse, der foreslås givet til ministeren i forhold til regulering af fiskeredskaber, anser Socialdemokratiet som et nødvendigt skridt for at sikre balance, og vi har tillid til, at ministeren vil regulere området på en for fiskerne og fiskebestandene fornuftig måde.

Den liberalisering, der lægges op til i forhold til afholdelse af offentlig fiskeauktion, kan Socialdemokratiet støtte, når vi sammenholder tiltaget med det regelsæt, der er for disse bevillinger. Socialdemokratiet anerkender behovet for øjeblikkelig indgriben ved ulovlige fangster, og den logik peger på nødvendigheden af, at der ikke skal være opsættende virkning, men at der naturligvis skal være mulighed for domstolsprøvelse.

Vi støtter derfor den præcisering, der ligger i lovforslaget, af mulighederne for fratagelse af bevilling i tilfælde af grove eller gentagne lovovertrædelser af vilkårene for bevillingsudstedelsen. Vi mener faktisk, at disse to regler er livsnødvendige for såvel fiskerne som dansk fiskeri, og vi er også af den opfattelse, at det er de gamle regler fra 1978, som vi her viderefører, og at der også langt ind i fiskerkredse er forståelse for at have et sådant regelsæt. Socialdemokratiet mener også, at ministerens forslag om at ændre de hidtidige regler om dansk indfødsret er vigtigt.

Med disse ord skal jeg på Socialdemokratiets vegne sige, at vi støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hr. Ole Vagn Christensen nævner, at de stramninger, der ligger i forslaget, hilser han og Socialdemokratiet velkommen.

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han mener, det er rimeligt, at man nu kan inddrage en fiskers licens for 5 år. Hvilke andre erhverv kan hr. Ole Vagn Christensen nævne, hvor der er samme sanktionsmuligheder?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, det er rigtigt, vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen, at vi hilser det med tilfredshed, at vi viderefører de gamle bestemmelser.

Den bestemmelse, som hr. Christian H. Hansen her rører ved, er en bestemmelse fra 1978, som har haft sin berettigelse i dansk fiskerilov-

givning. Derfor mener vi helt klart, at den situation er der ingen grund til at ændre på. Det er blevet administreret på en fornuftig måde både af fiskeritilsynet og af ministerierne, men det er selvfølgelig også gjort i et fornuftigt samarbejde med erhvervet.

Det er altså en gammel regel, som har vist, at den har en god eksistensberettigelse, ved at man her har nogle aftalte spilleregler i stedet for at skulle hive alle mulige mennesker for domstolene. Det er jo ikke sådan, vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen, at fiskeren ikke kan forlange sin sag afprøvet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Med formandens tilladelse vil jeg gerne stille et kort spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen vedrørende § 37, stk. 2 og 3. Det er også om den administrative praksis med hensyn til, at man kan frakende fiskerne deres licens.

Vel har den regel været der i 20 år, men hr. Ole Vagn Christensen vil vel give undertegnede ret i, at der har været en tendens til en opstramning i anvendelsen af disse regler. Man gør efterhånden mere og mere brug af hele spektret i reglerne, sådan at vi må forudse, at vi efterhånden kunne nærme os 5 år i fremtiden, og det mener vi absolut er uheldigt.

Derfor: Kunne Socialdemokratiet ikke være med til at sige, at vi sætter det til, at f.eks. 1, 2 eller 3 måneder er begrænsningen i det med det administrative, og ellers skal der altid en retskendelse til før opsættende virkning?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Formanden giver bestemt tilladelse til korte bemærkninger, hvis man bliver klar over, at de er ment sådan, og jeg vil henstille til, at man bruger ordførerbordet. Det letter altså afviklingen af vores forhandlinger enormt meget.

Så er det fru Lene Espersen, der har bedt om en kort bemærkning og selvfølgelig får den.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg har også et spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen, og det drejer sig om den liberalisering af auktionen, som lovforslaget indebærer.

Jeg vil gerne høre, hvad baggrunden er for, at Socialdemokratiet mener, at det nuværende system er så dårligt, at det skal laves om. Hvad er det saglig set og konkret for nogle problemer,

der er med den nuværende auktion? Tjener auktionsmestrene for mange penge? Hvad er grunden til, at vi nu skal ud i et system, hvor det bliver langt sværere for fiskerikontrollen at holde styr på, hvad der bliver omsat på auktionen?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fødevarerministeren, som ifølge grundloven altid kan få ordet, når han beder om det.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):
Når jeg lidt usædvanligt på dette tidspunkt beder om ordet, er det, fordi der har været en debat i medierne om 5-års-reglen, og nu kommer den så også ikke overraskende ind ved førstebehandlingen af fiskeriloven.

Må jeg godt sige bare et par enkelte ting om det. Det er en regel, som har været gældende tilbage fra 1978. Den pågældende lov har gentagne gange siden 1978 været revideret med nøjagtig de samme bestemmelser. Der er intet ændret i forhold til den seneste revision, som er, så vidt jeg husker, fra 1993.

Må jeg godt sige, at når man bruger denne mulighed, er det i nogle helt specifikke, konkrete situationer, hvor der er givet en tilladelse. Det kunne eksempelvis være i muslingefiskeriet, og det kunne være i industrifiskeriet.

Jeg er ikke optaget af, om der står 5 år, eller om der står et andet årstal; det vil jeg meget gerne i en dialog med udvalget om i forbindelse med behandlingen af lovforslaget. Men jeg er optaget af, at muligheden er til stede, og det er jeg, fordi det har vist sig at være en nem, ubureaukratisk måde at håndtere ulovligheder på, en måde, som jeg i realiteten tror, der er bred tilfredshed med rundtomkring og også hos de mennesker, som bliver berørt af det.

Jeg er også optaget af, at der skal være retssikkerhed, og derfor synes jeg, vi sammen i udvalget under behandlingen skal diskutere og præcisere, hvornår reglen bliver benyttet. Nu vil jeg godt sige her: Alternativet til ikke at have den regel er altså i snesevis af retssager. De vil stadig væk være mulige. Man vil stadig væk kunne gå til domstolene, hvis denne sanktion bliver benyttet.

Jeg oplever, at den måde, det har været håndteret på, er en ordentlig, ubureaukratisk måde at afklare nogle ting på, som langt de fleste alt andet lige er godt tilfreds med.

Derfor vil jeg gerne tilsige udvalget: Lad os tage en diskussion om, hvordan vi vil indrette

det her, men jeg vil gerne advare udvalget mod at gå efter at fjerne denne regel. Jeg tror i realiteten ikke, det vil være til gavn for nogen overhovedet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og vi går videre i rækken af korte bemærkninger. Det er hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var da glædeligt allerede på nuværende tidspunkt at høre, at der er en åbning for, at man får kigget lidt på, om der kommer til at stå 5 år. Der ligger faktisk også noget andet i denne lov, og det er jo, at man har taget omsætningsforbudet fra den gamle saltvandsfiskerilov og ført det over i ferskvandsfiskeriloven også. Det vil sige, at en lodsejer er nu også sat under et omsætningsforbud, hvorimod en sportsfisker, som dagen efter går ned og fisker, ja, han må jo gerne sælge fisken derfra. Er det rimeligt, vil jeg spørge hr. Ole Vagn Christensen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og det får hr. Ole Vagn Christensen nu lejlighed til at svare på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste forstod jeg simpelt hen ikke, så det vil jeg lade ligge. Hr. Christian H. Hansen må præcisere lidt mere, hvor det er, han mener, han har den retthighed.

Når jeg bad om ordet, var det i tilknytning til fru Lene Espersens spørgsmål.

Som jeg sagde i min ordførertale, er det regelsæt, der følger med det her, det, der gør det, og så den udvikling, som er undervejs. For det, vi kan se i fremtiden vedrørende spørgsmålet om, hvornår man udbyder sine fisk, er, at efterhånden som man får opbygget det, man kalder søpakninger og forskellige andre ting, og hele det elektroniske system, der ligger, vil det for andre hele denne verden, og vi kan lige så godt begynde at se i øjnene, at sådan vil vilkårene være.

Det er derfor, vi siger, at med et fornuftigt sæt spilleregler kan vi nå frem til allerede på nuværende tidspunkt at begynde at forebygge, at vi skulle komme i den situation, at vi ikke kan følge udviklingen, fordi vi bliver bremsset i den.

Det andet spørgsmål angående 5-års-reglen har ministeren jo svaret på. Jeg mener, det er meget vigtigt for os, at vi har dialogen med fiskerne, og at det er en beskyttelse af de fiskere, som handler lovligt; det er sådan set derfor, at reglen er der. Og da den aldrig har været i brug, vil jeg gerne have noget lidt mere dokumenteret af hr. Jens Kirk, nemlig spørgsmålet om, hvordan han kan se, at det er blevet til mere og mere. Jeg vil gerne se de eksempler, men det kan vi jo få lejlighed til at kigge på under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu sagde hr. Ole Vagn Christensen jo ganske rigtigt, at vi skal kigge nøjere på det under udvalgsbehandlingen, og det mener jeg også. Men når jeg siger, at der er strammet op i de senere år, hentyder jeg til, at der jo er en tendens til, at vi udhænger visse befolkningsgrupper mere og mere på den ene eller anden måde, det være sig på Internettet eller andet, og det er jo en opstramning af det, vi i grunden er vant til fra før.

Endelig kan vi sige, at det vel også næsten er en form for omvendt bevisførelse, der skal føres her, hvis man er uskyldig. Og det er det, vi vil sikre ved at sige, om det ikke er en for lang frist.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige til hr. Jens Kirk, at her er vi grundlæggende uenige om, at der er en tendens til at jagte et erhverv. Jeg mener tværtimod, at vi siden regeringsskiftet har været i den situation, at vi har arbejdet ud fra situationen på at gøre tingene bedre og bedre for fiskerne.

Men det er da helt klart, at det sæt spilleregler, som er aftalt, det er jo aftalt, for at man ikke skal stjæle fra hinanden. Det er jo aftalt, for at man ikke skal få et marked, hvor man sådan set bare slås i stedet for at gøre alt det, som man ikke må. Og det er min opfattelse, at netop de foranstaltninger, de ting, som man har grebet til i regeringen, har gjort, at der er blevet ro og der er blevet stabilitet i fiskerierhvervet.

Og så er det selvfølgelig klart, så ser overtrædelser større ud.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Allerede nu gives der jo, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen, bøder, når man konfiskerer

fangsten. Og det næste, jeg kunne forestille mig, var, at man også blev hængt ud på Internettet, som vi f.eks. ser ske uforskyldt for landmændene vedrørende et eller andet, de har gjort for lang tid siden. Jeg vil sige, vi kan ikke stå model til, at en fisker skal hænges ud offentligt, uden at det i grunden er kommet til offentlighedens kendskab, hvad der er ret. Men lige pludselig så står man der, uden at der i grunden er dom for, at det er rigtigt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Og så har hr. Jens Kirk ordet som ordfører.

Jens Kirk (V):

I Venstre mener vi, at det er lykkedes ret godt for ministeren at sammenskrive de ni nuværende fiskerilove til én lov. Der er visse skønhedspletter, og det gør, at karakteren kun kan blive 9-10, måske med en pil nedad. Disse skønhedspletter skal jeg vende tilbage til.

Det første er sådan set i lovens formål, og jeg vil nok mene, at det burde være helt klart, at det er for fiskeriet, denne lov laves, og at det er på grundlag af, at det skal være bæredygtigt. Og så kan vi indskrive alle de andre ting om, at naturen og det hele skal tilgodeses også.

Vi bifalder, at der fremover kun skal være tre rådgivende udvalg, og at Dansk Dambrugersforening nu også er blevet repræsenteret. Men når nu Danmarks Naturfredningsforening også skal være repræsenteret, burde vi, om ikke andet for at bevare ligevægten, invitere én af de to små producentorganisationer til også at være fast medlem, eventuelt på skift i udvalget.

§ 37, stk. 2 og stk. 3, er forbeholdt den gamle regel fra 1978 om, at ministeren administrativt kan inddrage fiskeritilladelsen, licensen, i op til 5 år. Der har jeg før udtalt, at vi er bekymrede for denne regel og gerne ser den minimeret ganske betragteligt, gerne ned til f.eks. 1-2 måneder, og derefter skal der selvfølgelig altid afsiges dom.

Vi lever i en ny tid, hvor der er en betydelig tendens til at opstramme alting og til at udnytte de muligheder, man har.

I Venstre mener vi også, at fiskernes forhandlings- og indstillingsret med hensyn til hel eller delvis fredning af nærmere angivne bestande eller farvande og mindstemål på fisk burde opretholdes.

I det hele taget mener vi, at der er en tendens til, at ministeren tildeles alt for mange bemyndigelser, ja, næsten enevældig magt.

Venstre støtter en liberalisering af auktionssystemet for fiskeauktioner. Vi ser gerne, at fiskerne gives mulighed for at følge fiskene endnu længere frem på vejen fra hav til bord. Men vi er også klar over, at der skal stilles krav til eventuelle nye auktionsmestre. Der skal være kendskab til branchen, og man skal have kendskab til fisk, hvordan de omsættes m.m. Men vi skal også samtidig sikre os, at vi ikke lige pludselig står i den situation, at en masse af de byer, som har auktioner i dag, står uden auktioner. For det er jo ikke bare, kan vi sige, fiskerne, det så går ud over, men det går jo også ud over det samfund, det kystnære samfund, hvis der lige pludselig bliver alt for langt til de enkelte auktioner.

Så derfor mener vi, at vi skal have en liberalisering, men vi skal tænke os godt om, inden vi fastlægger hvordan. Der skal et stort udvalgsarbejde til; det støtter jeg Socialdemokratiet i.

Vi bifalder selvfølgelig også, at vi har gjort brug af vores kendskab til EU; der er ingen diskriminering mere. Omsætningsforbudet overføres til ferskvand – støtter vi også. Men her er vi måske allerede på forkant med Opgavekommissionen, for de foreslår, at den del af den fremtidige lov måske skulle ligge i amterne. Det mener jeg også vi skal diskutere.

Vi støtter selvfølgelig også, at det ikke er den, der udsteder fisketegnene, der skal kontrollere, om der fiskes lovligt m.m.

Kort og godt: Venstre vil gå aktivt ind i arbejdet med behandlingen af lovforslaget, til lovudkastet til en ny samlet fiskerilov.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Efter at Venstres ordfører var meget aktiv i sine spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, kunne jeg faktisk få det indtryk, at Venstres ordfører fik det til at lyde, som om Venstre bekymrer sig mere om forbryderne i fiskeriet end om de fiskere, der opfører sig ordentligt.

Jeg hørte faktisk ikke ét eneste ord i Venstres ordførertale om, hvilke forslag Venstre så har til at komme forbryderne til livs.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu mener jeg sådan set, at de love, vi laver, gerne skulle omhandle det erhverv, loven skal dreje sig om. Derfor må vi sige, at selvfølgelig skal vi da også tage lidt hensyn til, at der kunne være forbrydere, men normalt skulle vi gerne

tage mest hensyn til de 99,9 pct., der opfører sig lovlydigt.

Men der er jo allerede en sanktionsmulighed, og vi siger heller ikke, at den skal tages fuldstændig væk, men den har aldrig været brugt i mere end op til to måneder, mig bekendt.

Men jeg kan godt forudse, at man i fremtiden, uanset hvem ministeren er, kunne sige, at nu skal vi statuere et eksempel, nu siger vi tre år eller fem år. Og der er det, vi siger, at her bør der altid være en retskendelse, inden fiskeren siger, at han har ret, at han har retsmaskineriet bag sig, at der altså er retssikkerhed for ham også.

Derfor mener vi, at vi i grunden måske gør ministeren en bjørnetjeneste, hvis vi giver ham tre eller fem år. Jeg tror, ministeren vil være bedre tilpas med kun at have tre eller fem måneder eller to.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det var dog dejligt, vi fik et lille pip om, at de lovlydige også betyder noget for Venstre her.

Jeg synes, at Venstres ordfører efter alt den her snak skylder at sige: Har det faktisk ikke fungeret godt på den måde, som det har fungeret? Har fiskerne ikke været interesseret i også selv at komme lovbyrderne til livs og accepteret den ordning, som har været gældende i mange, mange år, fordi de ved, at hvis der er urimeligheder, har de det, som vi alle sammen har, nemlig muligheden for at gå til domstolene. Jeg synes, Venstres ordfører skylder at sige her i salen: Det har faktisk fungeret vældig godt.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg tror, undertegnede har gentaget op til flere gange, at vi har vel ikke kendskab til, at man administrativt tør tage licensen fra en fisker i mere end én til to måneder hidtil, men i den tid, vi lever i, hvor alt skal udbasuneres, hvad enten det er ret eller ikke ret, så det kommer til offentligt kendskab, ser vi en fare i, at ministeren uanset partifarve kunne gøre brug af hele registeret, og det mener vi er meget uheldigt for retssikkerheden.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Erling Christensen, kort bemærkning, og hr. Erling Christensen bedes altså blive heroppe. Hvis man er aktivt med i debatten hele tiden, letter det tiden for os andre.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jo, jo, det er jeg enig med formanden i.

Jeg vil bare blot sige til hr. Jens Kirk, at hvis man så i øvrigt, når man diskuterer retssikkerhed her i Folketinget, ville tage hensyn på andre områder end blot til de dér forbydere, som vi møder i fiskeriet, også vil gøre det generelt, så synes jeg, det ville klæde Venstre.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har der jo før været debat her i Folketingsalen om retssikkerhed eller ikke retssikkerhed. Det skal jeg ikke komme ind på, men jeg mener i allerhøjeste grad, at vi sikrer den enkelte borger den retssikkerhed, som er nødvendig.

Lene Espersen (KF):

Fiskeriministerens fremsætter her et forslag, der primært har til formål at samle en række love i en samlet lov og derved skabe mere sammenhæng og overskuelighed i de danske regler på fiskeriområdet.

Dette hovedsigte mener det Konservative Folkeparti er både godt og nødvendigt, ganske som vi støttede det ved den i sommer vedtagne fødevarelov. Jeg synes, det er principielt godt for landets borgere, at vi i lovgivningsprocessen gør vores yderste for at gøre lovene forståelige og gennemskuelige.

Loven indeholder imidlertid også en række andre ændringer, hvoraf jeg skal komme ind på de væsentligste, hvor vi kan se en problemstilling.

For det første foreslås det, at man liberaliserer udstedelsen af beviset til at drive offentlig fiskeriauktion. Baggrunden for dette forslag er velkendt, det er en konkret sag, hvor ministeren, der indtil videre har udpeget en auktionsmester, valgte en efter Danmarks Fiskeriforenings bedømmelse forkert person, og det endte i ballade. Derfor ønsker ministeren ikke fremtidig at sidde med den endelige stillingtagen.

Jeg finder af principielle grunde, at dette er en forkert indfaldsvinkel til hele problemstillingen, hvis man skal diskutere en ny fremtidig struktur på auktionsområdet, og jeg mener som hovedprincip, at det skal være saglige argumenter, der taler for, at man lader auktionsområdet flyde.

Jeg har ikke hørt et eneste sagligt argument endnu for at ændre den nuværende ordning,

men tværtimod ser jeg følgende ulemper: Man fraviger princippet om, at en offentlig auktion formidler handel på en uvildig måde. Man agerer public service i dag. Dette fraviger man med det nuværende lovforslag. Man får utvivlsomt påført opkøbere langt flere omkostninger, idet der nu kan være flere auktioner samtidig i den samme havn, og så skal hver eneste lille opkøber altså have en person til stede hvert sted.

Med flere auktioner – og det er mit væsentligste argument – bliver kontrollen, den offentlige fiskerikontrol, vanskeligere, fordi der med andre ord bliver flere forskellige steder, man skal kontrollere samtidig, og det er efter min mening i modstrid med regeringens ambition om at forbedre den generelle fiskerikontrol. Man gør det nu sværere at bevare et overblik.

Jeg kan godt se, at der er nogle argumenter for, at man skal bruge de frie markeds kræfter, og at liberalisering sådan generelt er et skridt i den rigtige retning. Jeg lyttede også til hr. Ole Vagn Christensens svar til mig, at der nok er behov for at lave en modernisering. Problemet er bare, at vi skal tænke os utrolig godt om, hvis vi skal ind og modernisere det her område. Det er jo ikke sådan, at det kun er på en auktion, man omsætter fisk. Der er jo også andre, der har tilladelse til førstegangsomsætning.

Jeg mener, at noget af det, vi skal holde fast i, er, at vi skal bevare et højt element af public service. Det er ikke kun i de små fiskerihavne, jeg kan se problemer, men også i havne med sæsonudsving kan det resultere i, at man får en dårligere og en dyrere auktion, hvis der er flere forskellige, der sidder på området, hvoraf nogle så selvfølgelig bare vil skumme fløden og tage det i højsæsonen.

Dernæst – og det synes jeg også er et problem, vi må gå ind og studere under udvalgsbehandlingen – har jeg ikke en opfattelse af, at der er en overnormal profit på det her område i dag. Og hvad sker der så? Jo, der sker det, at hvis der kommer flere, der skal slås om det samme marked, er det lige pludselig ikke noget, man kan leve af som auktionsmester, og vi kan så ende i den situation, at vi altså i princippet har nogle skuffeselskaber eller selskaber, der skal sidde og prøve at styre det her område med det resultat, at den nære tilknytning til lokalområdet, som jeg mener er en forudsætning for at drive offentlig auktion, forsvinder fuldstændig.

Dér synes jeg altså vi har et problem med det foreliggende lovforslag. Jeg vil meget gerne gå

positivt og aktivt ind i at drøfte det her, om der kan være en moderniseringsmekanisme, og jeg vil gerne gå ind og se på, om der i dag er nogen prismekanismer, som ikke virker godt. Vi kunne måske begynde at tale om, hvorvidt det er en licitationsmodel, der skal være, men som det er lige nu, hvor det bare er ren Wild West, hvor der kan være, jeg ved ikke hvor mange, der lige pludselig sidder og vil styre auktionen, det synes jeg ikke er værdigt for den måde, vi gerne vil have, at fiskerierhvervet udvikler sig på. Derfor tror jeg, at vi skal gå lidt mere ind og se på de problemer, som den nuværende model vil skabe.

Et andet område, som vi vil dyrke under udvalgsbehandlingen, er den sammensætning, man lægger op til i udvalgene. Jeg synes som princip, det er godt, at man har luget ud i antallet af udvalg, men jeg mener ikke, repræsentationen alle steder er lige tilfredsstillende.

Grunden til, at jeg fremhæver en enkelt organisation, er ikke, at det er den eneste, der interesserer mig, men vi vedtog faktisk en betænkning den 29. april i år i Folketingets Fiskeriudvalg, og i den er der noteret af et flertal, at fiskeriministeren i sin kommentar til nogle henvendelser fra producentorganisationerne tilkendegav, at man ville tage det problem op i forbindelse med det her lovforslag. Og dér synes jeg ikke, man har tilgodeset producentorganisationerne tilstrækkeligt.

Endelig er der noget omkring ændring af princippet for bøder, der indbetales af erhvervet. De ryger nu i statskassen. Det synes vi er helt i orden, men vi mener, at de sociale tiltag, der er iværksat for fiskerenker, har en meget stor social værdi.

Jeg tror faktisk, der er nogle gode initiativer i dag, og derfor vil vi også dyrke det tema under den endelige behandling i udvalget.

Men vi går naturligvis meget konstruktivt ind i det her og vil først og fremmest koncentrere os om at finde en rigtigere model omkring auktionsproblematikken.

Kristen Touborg (SF):

Med det her lovforslag bliver der skabt en grundlov for fiskeriet, hvilket overordnet set må anses for at være en stor forbedring.

Reglerne kan på nuværende tidspunkt findes i ni forskellige lovkomplekser. SF finder det generelt set positivt, at forslaget lægger op til en samlet lov, hvilket bl.a. indebærer en forenkling af lovgivningen for fiskeriet. Men der er dog

nogle områder, som jeg godt vil knytte nogle bemærkninger til.

Det første område vedrører de rådgivende udvalg. I lovforslaget fastsættes bestemmelser om tre permanente udvalg. Det er en reduktion i forhold til antallet af udvalg i de gældende love, og det finder vi er hensigtsmæssigt.

Reglerne om udvalgene er opbygget sådan, at antallet af repræsentanter for alle enkeltorganisationer ikke er fastsat i lovteksten. Ministeren har mulighed for at inddrage andre organisationer samt personer med særlig sagkundskab. Det finder vi kan være meget hensigtsmæssigt. Blandt de permanente medlemmer af EU-fiskeriudvalget og Udvalget for Erhvervsfiskeri er bl.a. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd repræsenteret.

I et høringssvar fra SiD foreslås det, at SiD bliver repræsenteret i udvalget i stedet for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Det er SF enig i, ligesom vi finder, det er relevant, at SiD også bliver repræsenteret i Udvalget for Rekreativ fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje og i nævnet, der står i loven under § 19.

Vedrørende ændringen af bevillingssystemet omkring fiskeauktioner: Lovforslaget vil betyde en liberalisering af det nuværende system, hvor ministeriet udnævner auktionsmestre efter opslag, sådan at der som udgangspunkt kun gives én bevilling til fiskeriauktion i hver havn.

Forslaget indebærer en væsentlig ændring af de gældende regler, idet det gældende monopol på førstegangsomsætning af fisk bliver afviklet. Det er SF ikke nødvendigvis varm tilhænger af, men det, der interesserer os meget mere i den forbindelse, er, om vi vil have en mulighed for at indføre en effektiv kontrol med hele markedet, så vi kunne undgå såvel grå som sorte fisk. Det kunne jo eventuelt opnås ved at indføre en auktionspligt.

Jeg vil godt sige, at jeg har stillet et spørgsmål til ministeren vedrørende det område og fået svar på det i dag, og af svaret fremgår det, at der lovgivningsmæssigt ikke er noget i vejen for, at vi kunne gå ind i det. Det fremgår også af svaret, at det godt kan være, at der kunne være nogle kontrolmæssige fordele, men jeg skal samtidig også for fuldstændighedens skyld sige, at ministeren ikke er indstillet på at gå den vej.

Det tredje område, jeg godt vil fremhæve, er forslagens bestemmelser om fiskeritilladelser, hvorefter man administrativt kan fratage en fisker retten til at udøve sit erhverv i op til fem

år. Det forekommer mig godt nok at være en meget overdimensioneret administrativ sanktion. Faktisk virker det efter min opfattelse retsstridigt.

SF vil gøre meget for at undgå lovløse tilstande inden for fiskeriområdet, men det betyder altså ikke, at fiskerne skal være fuldstændig fredløse.

Men nu har jeg så registreret, at ministeren har givet løfte om, at man er indstillet på at se på det her område. Det kunne han nu nok også lige så godt, for han ville nok komme i mindretal, så det er en meget fornuftig minister, der foruddiskonterer, at sådan må det nok være. Så det ser jeg frem til med fortrøstning.

Vi er altså generelt positive over for forslaget, men på visse områder vil vi under udvalgsarbejdet medvirke til at gøre forslaget endnu bedre.

Christian H. Hansen (DF):

Dansk Folkeparti hilser det velkomment, at ministeren har gennemført en sammenskrivning af disse ni lovforslag. Sammenskrivningen vil alt andet lige forøge gennemskueligheden for fiskeriet her i Danmark, og der ligger mange ting i det her lovforslag, som gør, at vi fra Dansk Folkepartis side her ved første behandling ikke ligefrem vil juble af glæde.

Der er tale om en væsentlig skærpelse af reglerne, som vi har været inde på tidligere. Hvorfor finder ministeren dette magtpåliggende – det skulle jeg have sagt nu, men ministeren har jo så lige sagt, hvorfor han måske heller ikke gør dette, så vi ser da frem til med glæde også at diskutere det.

Men der ligger faktisk i det, som det foreligger nu, at hvis man går ind og sidestiller fiskerierhvervet med andre erhverv, må man nok sige, at det er nogle meget restriktive krav, man lægger op til lige på det her område. Men lad os få en god og sund debat om det i udvalget.

Så havde jeg måske haft en forhåbning om, at det, som jeg har været inde på tidligere omkring omsætningsforbud, at man, når man nu skulle modernisere, så havde piller det ud, for det har faktisk givet store problemer for mange mennesker herhjemme. Jeg synes, det er et bevis på, at bare fordi man sammenskriver ni love, er det ikke altid, at det ender i det helt store og det helt gode, og at man måske lige på det her område har sovet lidt i timen.

Det har ramt mange mennesker, det har sågar ramt en social institution, som har et fiske-

riprojekt. De er kommet i klemme, de kan ikke videreføre deres projekt nu.

Oven i dette omsætningsforbud har man så også ramt fritidsfiskerne på antallet af tilladte garnredskaber. Ja, man kan sige, at den har ikke fået for lidt her på det sidste. Omsætningsforbudet omkring lodsejerne mener jeg faktisk grænser til, at ejendomsretten herhjemme bliver stærkt forringet, og det kan vi ikke medvirke til.

I § 32, stk. 2, er der nogle bemærkninger om fiskeredskaber; det er regler om afmærkning og placering af fiskeredskaber i saltvand. De fastsættes efter forhandling med forsvarsministeren og erhvervsministeren, og her har Danmarks Fiskeriforening før været med inde i forhandlingerne. Diskussionerne omkring det er nu blevet pillet ud. Vi kan heller ikke se nogen rimelighed i, at Danmarks Fiskeriforening ikke får lov til at sidde med ved bordet her.

Det store i den her lov er selvfølgelig liberalisering og udstedelsen af bevillinger i forbindelse med offentlige fiskeauktioner. Det indebærer, at driften af fiskeauktioner fremover vil blive fri næring.

Umiddelbart hilser vi denne liberalisering på området velkommen, men vi skal være opmærksomme på, at det også kan medføre en række uheldige konsekvenser bl.a. vedrørende kontrol. Man kan også sige, at der faktisk ikke er givet nogen egentlig begrundelse for denne ændring; den savner vi.

Dette punkt skal belyses nærmere under udvalgsarbejdet, idet der heri ligger nogle ting, der efter Dansk Folkepartis opfattelse er noget, hvor der skal være 100 pct. sikkerhed for, at man kan sikre, at hvis det bliver, som der er lagt op til i lovforslaget, at det så kommer til at virke 100 pct. optimalt.

Der har i den senere tid været megen omtale vedrørende de mange problemer, der har været med uregistrerede landinger og andre ukorrektigheder. Her må man sige, at der også er nogle svagheder, som der skal tages forbehold for i det her.

Der kan også opstå tvivl, om det nu også er en forbedring af auktionssystemet, som på baggrund af den netop igangværende debat slippes løs. Alt dette skal afklares, før vi tager endelig stilling til den del af lovforslaget.

Dansk Folkeparti er af den klare opfattelse, at fiskeriet skal være så frit som muligt. Lad mig helt klart sige, at der er ting i denne fiskerilov, som jeg finder virker noget østlandsagtigt.

Jeg vil gerne nævne, at forslaget til ny fiskerilov selvfølgelig også indeholder nogle gode elementer, som er i trit med udviklingen, men overordnet er vi i Dansk Folkeparti meget skeptiske og kan ikke umiddelbart tilslutte os lovforslaget, men vil følge det meget intenst under udvalgsarbejdet, komme med mange spørgsmål og forslag til ændringer, og så må vi se, hvad resultatet bliver, når vi er færdige med udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, hr. Christian H. Hansen, så fik vi en ordentlig gang leflen. Men hvem var det, man leflede for med sine bemærkninger om omsætningsforbudet? Jeg havde lidt svært ved at se det. Hr. Christian H. Hansen må jo være klar over, at de fisk, som havde været overladt til de mennesker at omsætte, som han gik i brechen for, tages altså fra dem, der skal leve af det.

Det kan vel ikke være Dansk Folkepartis mening, at fiskerierhvervet skal undergraves på denne måde, således at det skal splittes op i små portioner, i stedet for at der er nogle ordentlige portioner til dem, der skal leve af det. Det kan da ikke være hr. Christian H. Hansens mening.

En fritidsfisker er efter min mening én, der tager ud og bruger sine garn eller sin fiskestang, fordi det er den hobby eller den interesse, man nu engang har. Og jeg synes, at på den måde, som reglerne nu er formet, har man, når man har været fritidsfisker i fem år, muligheden for at kunne ansøge om et bierhvervsfiskeri, hvis man mener, det er noget, som man kan bidrage til at styrke dansk fiskeri med.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg ved ikke, om det var en leflen for nogen speciel gruppe, men jeg kunne da høre på hr. Ole Vagn Christensens tale nu, at det i hvert fald var en leflen for sportsfiskerne.

Der er faktisk utrolig mange mennesker, som bliver ramt af det her. Som jeg nævnte tidligere eksempelvis pensionister, som har haft glæde af fritidsfiskeriet, men de er nu ramt af det her omsætningsforbud. Der er en social institution oppe nordpå, som har lavet et projekt med unge mennesker, hvor de tager ud og hjælper de unge mennesker med at være på en fiskerkutter. De har fanget fisk. De er nu også ramt af et omsætningsforbud.

Det finder vi ikke er rimeligt. Vi finder ikke, det er acceptabelt. Det er vores holdning til tingene. Hr. Ole Vagn Christensen må jo have sin holdning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstod ikke det med sportsfiskerne, og at jeg skulle tale specielt for dem. Jeg talte om, hvad en fritidsfisker er for en størrelse. Og til det med de dér pensionister, som hr. Christian H. Hansen snakkede om: Jamen hvis det er sådan, at de kan komme ind under reglerne om bierhvervsfiskeri, så er der jo overhovedet intet problem for dem.

På den måde, som hr. Christian H. Hansen sagde det, blev det udlagt, som om hele Danmarks fiskekvote bare kunne stykkes ud i små portioner. Så skulle folk bare have lov til at fiske, selv om de måske har deres erhverv og blot ønsker at dyrke det som en fritidsinteresse og ikke som et erhverv og derved tage fisk fra fiskerne. Det, vi altså har forstået, er, at hr. Christian H. Hansen mener, at fisken skal tages fra fiskernes kvote.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er overhovedet ikke det, der er tale om. Der er ikke tale om, at fiskene skal tages fra fiskernes kvote. Det har altid kunnet fungere, og erhvervet har sagtens kunnet fungere, også uden at vi har haft det her omsætningsforbud.

Jeg vil foreslå, at hr. Ole Vagn Christensen måske bevægede sig ud til den gruppe mennesker, som jeg nævnte, og så, hvordan det her omsætningsforbud fungerede i dagligdagen. Så ville hr. Ole Vagn Christensen få en helt anden og realistisk holdning til det.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Det var hr. Ole Vagn Christensens bemærkninger, der får mig herop. Nu er det jo fiskeri, vi snakker om i dag. Men skal vi sammenligne det med andre ting, så ville hr. Ole Vagn Christensen måske komme med de samme bemærkninger. Hvis vi tager landbruget, så skulle det måske også kun være de helt store landbrug, som skulle have lov til at virke. Vi har utrolig mange små fritidslandbrug, som også har deres CKR-nummer, som er registreret, og som kan sende både det ene og det andet på et slagteri.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Christian H. Hansen: Jeg forstår godt, at man ikke kan lide realiteternes verden. Men realiteternes verden er, at hvis de her fisk deles ud i små portioner på alle mulige mennesker, er de taget fra fiskerne, for den danske kvote bliver ikke større. Men det er måske også ligegyldigt!

Så til det, som hr. Svend Aage Fauverholdt var inde på: Jamen loven lægger også op til, at hvis man har været fritidsfisker i 5 år, så har man mulighed for at kunne blive bierhvervsfisker. Det vil sige, at herved kan den lille mand få lov til at fiske, og dermed har man så en andel af fiskebestanden.

Men det var overhovedet ikke det, som ordføreren for Dansk Folkeparti fremførte. Ordføreren for Dansk Folkeparti fremførte, at det skulle man bare have lov til, og dermed tager man fisken fra fiskerne. Og det tror jeg ikke er Dansk Folkepartis mening og holdning, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu tror jeg ikke, at hr. Ole Vagn Christensen skal stå heroppe og fortælle, hvilken holdning Dansk Folkeparti har. Det skal vi nok selv redegøre for. Det har jeg redegjort for i min ordførertale. Jeg redegjorde for, at det omsætningsforbud, der er indført, er vi modstandere af. Det rammer fritidsfiskere, det rammer sociale projekter, som jeg har nævnt, og lad os så stå ved det. Så må hr. Ole Vagn Christensen jo redegøre for sin egen politiske holdning.

Annie Lunde Hansen (CD):

Som mange har sagt før mig her på talerstolen, så er lovforslaget primært en sammenskrivning af de love, der nu gælder for fiskeriområdet. Dette er et tiltag, som vi er glade for i CD. Det mindste, man må kunne forlange, er da, at de mennesker, som loven nu engang retter sig imod, også kan finde rundt i den. Forslaget indeholder dog også nye ting, som jeg vil bruge min tid på.

Den mest vidtgående ændring er efter CD's opfattelse den delvise liberalisering af adgangen til at drive offentlige fiskeriauktioner. Tiden må vist siges at være løbet fra den slags konstruktioner, hvor det er staten, der udvælger og bestemmer antallet af auktioner og auktionsmestre. Vi synes dog, at det er godt, at man vil an-

vende et bevillingssystem, hvori der indgår visse grundlæggende krav til ansøgerne. Men vi ser fremad, og vi ser frem til udvalgsarbejdet.

Også forslaget om, at bøder i fremtiden – efter udgangen af år 2002 – indbetales til statskassen, er forskelligt fra det eksisterende system. Der er sikkert ingen tvivl om, at beløbene i hjælpefondene hidtil har været anvendt både godt og rigtigt, og at de derved har været med til at fremme fiskeriet. Men CD støtter forslaget om, at bøderne indbetales til statskassen i tråd med, hvad der i øvrigt er den altovervejende hovedregel i Danmark.

Et meget vigtigt element i forslaget er spørgsmålet om kontrol. Det siger jo sig selv, at bl.a. en liberalisering af auktionssystemet med flere fiskeriauktioner til følge kræver en effektiv kontrol. Denne kontrol forventer vi opretholdt og udbygget.

På fiskeriområdet som på andre områder er der hjemmel for kontrolmyndighederne til at skaffe sig adgang til lokaliteter uden forudgående retskendelse. Det er naturligvis en kompetence, der skal udøves med både omhu og den fornødne skånsomhed. Derfor er vi i CD glade for, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget har fundet anledning til at præcisere, at kontrolbeføjelsen ikke vil kunne udøves i private boliger, med mindre det konstateres, at der foregår omsætning med fisk derfra.

Med hensyn til spørgsmålet om kontrol vil jeg i øvrigt gentage, hvad jeg sagde i forbindelse med debatten om ministerens fiskeriredegørelse, som vi havde for ganske nylig her i salen. Det er vigtigt, at forskrifterne om fiskerikontrollens kontrol med kvaliteten af fisk, der sælges til konsum på fiskeriauktionerne, er i nøje overensstemmelse med, hvad der gælder på fødevareområdet. Der må være en sammenhæng i tingene.

Til sidst vil jeg sige lidt om bemyndigelseslovgivning, og også her kommer jeg til at gentage mig selv. Også dette lovforslag indeholder et stort antal bemyndigelser til ministeren. Derfor er det vigtigt, at Folketinget sætter nogle klare rammer for, i hvor høj grad ministeren vil kunne udfolde sig. Særligt gælder det, at de beføjelser, ministeren har i forhold til at gribe ind i de rettigheder, der er givet af loven, udøves med skyldig hensyntagen til almindelige grundlæggende retssikkerhedsprincipper.

Alt i alt er der jo tale om et meget stort antal paragraffer, der med de tilhørende forskrifter vil blive et særdeles omfangsrigt regelkom-

pleks. Selv om der jo i hovedsagen er tale om en videreførelse af eksisterende regler, gør det ikke noget, at man går ind og kigger lidt nærmere på reglerne. Hvis de ikke virker efter hensigten, kan man jo lige så godt benytte lejligheden til at justere dem.

CD synes som sagt, det er et positivt tiltag, som ministeren her er kommet med. Vi glæder os til et godt og grundigt udvalgsarbejde, hvor detaljerne skal afpudses, så der kommer et godt og helstøbt resultat ud af bestræbelserne. Det giver også en god kvalitet i lovgivningen, som vores formand siger.

Vibeke Peschardt (RV):

Nu er det måske ikke ligefrem kutyme ved førstebehandlingen af et lovkompleks, at man starter helt ovre i administrationen; men jeg kan ikke lade være med at komme med nogle bemærkninger til ministeren om – og der var egentlig andre ministre, der også burde høre dem – at kvaliteten af det lovforslag, der bliver lagt frem her, og som er en sammenskrivning af 9 love, er enestående god.

Lovforslaget om fiskeri giver lige som fødevareloven, som vi vedtog her i foråret, et virkelig godt overblik over, hvad Fødevareministeriets lovgivning er på fiskeriet. Det synes jeg man skal roses for, og jeg kunne godt anbefale andre ministerier at gøre det samme. Jeg kan tilslutte mig det, som fru Lene Espersen sagde: at det både for befolkningen og for os, der arbejder med lovgivningen, er et virkelig godt redskab.

Og til selve lovforslagets indhold: Hovedindholdet i lovforslaget er i virkeligheden ikke nogen forandring, da det er en sammenskrivning. Men der er altså tre ændringer i det, og det første er også det, der er blevet debatteret mest i dag, nemlig at man nu liberaliserer driften af fiskeriauktionerne. Det har vi som et liberalt tænkende parti ikke noget som helst imod, men hvis der kan komme andre modeller på banen, der måske kunne være bedre, er vi da også åbne over for at diskutere dem.

Dernæst er det indbetalinger af bøder til statskassen. De er jo indtil nu gået i nogle særlige almene fonde. Det ophæver man nu, så statskassen får bøderne. Det finder vi også helt i orden.

Det sidste er bemyndigelseslovgivningen, som det jo efterhånden er blevet kutyme, at man drøfter, hver gang man har et forslag fra Fødevareministeriet, og CD er jo her ved at være med på Venstres vogn. Jeg vil så gentage

mig selv fra de øvrige gange: Man bliver altså nødt til at have nogle administrative retningslinjer for at få de kontrollerende systemer, vi har i Danmark, til at svinge rundt. Og så kan man være for dem, eller man kan være imod dem, og man kan synes, at der er for mange, men de bør være der.

Dog vil jeg sige, at jeg er enig – jeg mener, det var SF, men der kan også være andre, der har nævnt det – i det med sanktionsbestemmelserne, og vi vil godt være med til at se på dem. Jeg har hørt, at der i går var en offentlig debat om den mulighed, som loven giver, for administrativt at frakende folk retten til at drive fiskeri i op til 5 år.

Det mener jeg faktisk bør være et domstolsanliggende. Det skal i hvert fald drøftes. Det er sådan her i Danmark, at hvis man skal have frakendt sit kørekort, så bliver det altså gjort ved domstolene. Det princip mener jeg egentlig også bør være her, men det er muligt, at der kan findes nogle administrative mellemveje.

Vi vil som sagt støtte forslaget og arbejde aktivt videre med det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD): Jeg vil godt sige til fru Vibeke Peschardt, at det er vigtigt, når der er så mange bemyndigelsestiltag til ministeren i lovene, at rammerne er i orden, og at der ikke er noget, der kan misforstås i lovforslaget. Men rammerne er helt fine.

Jette Gottlieb (EL):

På vegne af vores ordfører, hr. Keld Albrechtson, vil jeg sige, at Enhedslisten ikke har noget at indvende mod, at man samler hele lovgivningen vedrørende fiskeri i en lov.

Dog mener vi, at Amtsrådsforeningens indvendinger, som fremføres i deres høringssvar, er fornuftige. De drejer sig bl.a. om, at fiskeriet i de ferske vande næsten udelukkende har rekreativt formål, og at det derfor bl.a. er oplagt, at ferskvandsfiskeri administreres sammen med den øvrige lovgivning om vores ferske vande. Som konsekvens heraf bør administrationen af fiskeri i de ferske vande overføres til amtskommunerne.

Saltvandsfiskeriloven og ferskvandsfiskeriloven er nylig blevet lavet om, og jeg vil undlade at benytte den her lejlighed til at komme ind på Enhedslistens generelle indvendinger mod de love, eftersom sigtet med det fremsatte fiskeri-

samlelov blot er at gøre lovkomplekset mere overskueligt.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

En sammenskrivning af fiskerilovene til en lov er kun positivt. Det skulle vi gøre her i det høje Ting i mange andre tilfælde for overskuelighedens skyld og for, at befolkningen kan forstå dem.

Der er også et andet element i lovforslaget, som vi i Fremskridtspartiet hilser velkomment. Der sker nemlig en liberalisering af mulighederne for at drive auktion.

Men hovedelementet i lovforslaget er det samme som i de tidligere love. Det er en mistænkeliggørelse af et erhverv, i dette tilfælde fiskerierhvervet, en fortsat offentlig overkontrol og overvågning, som efter Fremskridtspartiets mening ikke hører hjemme i et frit samfund.

Når kontrollen over og sanktioner mod et erhverv har nået sådan et omfang, at den erhvervsdrivende på sit arbejde hele tiden føler det offentlige formynderi hængende over sig, ja, så er det begyndelsen til enden for et frit erhvervsliv. Det har vi jo set masser af eksempler på i de tidligere Østlande.

Med hensyn til, hvor meget opstramning der er, er der i hvert fald ét område, som springer Fremskridtspartiet direkte i øjnene. Hvis man ser under bemærkningerne til § 131, der omhandler betingelserne for politiet, og hvordan de får retskendelse til at gå ind på området, står det direkte, at politiet får mulighed for at indhente retskendelse til at gå ind på områder hos ikkemistænkte, altså kan foretage ransagning hos ikkemistænkte.

Ja, det lyder, som om det ikke er rigtigt, men det står der. Man skulle tro, det var en mordsag eller et eller andet, man går op i. Det er så groft, at det ikke hører hjemme i en lovgivning for et erhverv.

I Fremskridtspartiet er vi overbeviste om, at det var bedre, hvis man liberaliserede loven og gjorde det mere frit. Så var der mulighed for, at der måske også var andre end de absolut største, der kunne fange de fisk, der er i havene.

Når man ser på lovforslaget som helhed, må man sige, at det ikke er lavet for fiskeriets og for fiskernes skyld, men mere for kontrolsystemets skyld. En fiskerilov bør efter vor mening sætte fiskerne i hovedsædet og ikke så meget systemet, sådan som der er tale om her.

Fremskridtspartiet har ikke støttet de tidligere fiskerilove, fordi vi syntes, de var for restrikt-

tive, og vi vil heller ikke støtte det her lovforslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er et flot stykke arbejde, vi står med her, og nyttigt, helt sikkert. Som andre har sagt, var det herligt, om det kunne lade sig gøre inden for flere områder af lovgivningen at få det hele sat sammen, sådan at det også var til for nye politikere at finde ud af, hvordan tingene hænger sammen, specielt for nye politikere er det herligt at have sådan noget som det her. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi er helt enige i de ændringer, der er heri.

Med hensyn til førstegangsomsætning af fisk så tror vi, det er tiden at se på det eksisterende system. Vi kan ikke i dag sige o.k. til den beskrevne model, men der er et godt grundlag for en diskussion. Sammensætningen af udvalgene inden for fiskeriområdet vil vi også gerne være med til at diskutere.

Så er vi også, som tidligere ordførere har været inde på, meget bekymrede for de administrative sanktioner, som man har mulighed for at anvende, og som man anvender mere og mere – det gælder inden for fiskeri, det gælder jo også inden for fødevarerområdet – hvor vi er meget kritiske og bekymrede for retssikkerheden. Også fordi der er så utrolig stor divergens imellem de sanktioner, man har mulighed for at idømme administrativt, og så de sanktioner, der bliver idømt i retssystemet på de her områder eller på andre områder, som man kan sammenligne med.

Det er noget, som almindelige mennesker ikke kan forstå. Og det er faktisk noget af det værste, der kan ske, når almindelige mennesker ikke kan forstå det, myndighederne og politikerne laver, for så nedbryder det tilliden til systemet og svækker moralen. Vi er glade ved, at ministeren har givet tilsagn om at ville være med til at diskutere det her.

Vi er også altid lidt kritiske over for ministerbemyndigelser, selv om vi selvfølgelig konstaterer, at de skal eksistere.

Der er jo partier nok til at tage sig af de store sager, så vi vil sådan på sædvanlig vis tage os af de små, og her er der den her med bøderne. Det er helt klart, at det trænger til en ændring. De skal ikke gå til nogle specielle velgørende kasser, de skal gå til statskassen. Men der er – det er jo et svært problem, når de svinger så meget, som de naturligvis kan gøre fra år til år – den lille kasse, hvor pengene går til fisker-

enkerne. Det er selvfølgelig et fortidigt, historisk system at have, men man bør måske finde en eller anden måde at tilgodese dem, der så smutter ud af systemet her.

Min hovedsag i denne her ordførertale skal være en argumentation for fritidsfiskerne. Jeg er meget ked af det, jeg var med til at lave, da vi lavede fiskeriloven, den nye fiskerilov og saltvandslov, før sommerferien, hvor vi fik indført omsætningsforbud for fritidsfiskere.

Jeg mener, at det er helt ude af trit med tradition, kultur, historie og levevis i vores kystområder, i vores havnebyer rundt omkring i landet. Folk forstår det simpelt hen ikke. Det er på linje med at sige, at man ikke må have lov til at sælge det overskud, man har af gulerødder eller kartofler i sin private have. Det er simpelt hen uforståeligt.

Og med hensyn til det dér med, at det skulle være for at beskytte fiskene til gavn for de reelle erhvervsfiskere, så er fangsten her nede på sådan et lille niveau, at det er fuldstændig uden betydning. Bare set i forhold til, hvad der udsendes af fisk på grund af kvotesystemer osv., er det her ingen ting.

Så mener jeg i øvrigt, at man må regulere fritidsfiskernes indsats på andre måder: ved antal af garn og redskaber, som man jo allerede gør, men man kunne da også gøre det på mængden, og man kunne måske frede nogle områder, som de måtte have lov til at benytte osv.

Men det, man gør nu her, er, at man fratager de hæderlige muligheden for at skaffe sig bare en lille indtægt, bare en lille dækning af omkostningen ved at have en båd, hvorimod de uhæderlige ingen problemer har, for de omsætter jo bare sorte fisk. Det går jo fint. Men det kan jo ikke være det, lovgivningen skal opfordre til.

Det er et problem for unge mennesker, som er fra fiskerbyerne, og som måske har lyst til at blive fiskere, men som for en sikkerheds skyld går i gang med f.eks. en faglig uddannelse og så fisker lidt ved siden af. Det er jo den måde, hvorpå de finder ud af, om de har lyst til at blive fiskere. Det er dér, vi skaffer et rekrutteringsgrundlag til vort fiskeri, som jo i øvrigt mangler et uddannelses- og rekrutterings-system.

Jeg har her i den sidste måneds tid – helt uopfordret – fået sådan 8 helt individuelle henvendelser fra folk i det nordjyske om det her forbud mod omsætning af fritidsfiskeres fangst. De skriver til mig, og det er især unge menne-

sker og pensionister, som ikke kan forstå det her. Så det vil jeg meget gerne prøve om vi kan forhindre, og er der ikke andre muligheder, vil jeg stille ændringsforslag, så vi kan få gjort noget ved det.

Jeg har konstateret, at der er en lille lempelse, nemlig en mulighed for at blive registreret som bierhvervsfisker, men jeg tror altså ikke, at den er tilstrækkelig. Men det må vi se på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Den sidste bemærkning, som hr. Ole M. Nielsen kom med, var jo en trossag. Hr. Ole M. Nielsen sagde: Jeg tror ikke, det er tilstrækkeligt.

Jeg er glad for, at hr. Ole M. Nielsen anerkender, at der nu ligger en mulighed og også en reel mulighed for, at man kan gå fra at være fritidsfisker og over til at være bierhvervsfisker. Og jeg synes ikke, at kravet om, at man skal have dyrket sit område i 5 år, er en urimelighed. Når det er noget, man gør i sin fritid, skal der jo ligesom være lidt facon på det. Man skal nå frem til, at der er en anerkendelse, og at man ligesom har føling med tingene.

Og derfor tror jeg, at når de unge mennesker og også pensionisterne ser på de her ting, så har de drevet fritidsfiskeriet meget, meget længere tid end de 5 år, for de mennesker har det her som en del af deres liv, og som en del af deres tilværelse ved kysten. Så jeg tror overhovedet ikke, at der er problemer, men lad os bare dyrke det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hvis de 5 år kan begynde, når man er 11 år, og så slutte, når man er 16 år f.eks., så synes jeg, det er i orden. Men det er ikke det, der er lagt op til. Hvis det er 5 år, fra man er 18 år, er det alt for sent. Det er helt unge mennesker, der skal i gang med det her. Jeg er meget glad for tilsagnet om, at vi skal se på det.

Fritidsfiskere er jo ikke dækket af nogen organisation. De organisationer, som de i virkeligheden er medlemmer af, modarbejder dem, fordi dér er det lystfiskerne, som udgør hovedparten, og de er så bange for, at fritidsfiskerne skal tage fiskene fra dem. Så fritidsfiskerne er ligesom lidt enestående. De udgør ikke et stort antal, så det er heller ikke noget med at lefle for nogen, som det blev sagt om en før, som leflede for en bestemt gruppe. De er for få, til at man

kan gide lefle for dem. Det er tværtimod et spørgsmål om at kæmpe for de små.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Først vil jeg sige tak for de bemærkninger, som ordførerne har givet lovforslaget.

Jeg er meget enig med fru Vibeke Peschardt, men også med andre i, at det rent faktisk er et flot stykke arbejde, der er lavet. Jeg synes, det har været spændende, at vi har kunnet sammenskrive ni love til nu en lov, og jeg synes, den modernisering, som ligger i alt det, der er sket her, i øvrigt er i tråd med andre ting, som er sket i Fødevarerministeriet inden for det sidste års tid, og at det er den rigtige måde at gøre tingene på.

Tak til hr. Ole Vagn Christensen for tilsagnet. Jeg var enig i de bemærkninger og de ting, som hr. Ole Vagn Christensen pointerede i sin ordførertale.

Så vil jeg gerne sige tak til hr. Jens Kirk. Jeg tror, at det var karakteren 10, vi fik. Det er jo flot bestået, så det synes jeg er en ganske god indgangsvinkel til det videre arbejde her.

Hr. Jens Kirk, men også andre, bl.a. fru Lene Espersen, var inde på liberaliseringen af auktioner. Min indgangsvinkel er her, at jeg nægter at tro på, at med den sammensætning, som Folketinget har, kan regeringen ikke komme igennem med en liberalisering, som først og fremmest baserer sig på markedsorientering. Det tror jeg faktisk på at regeringen kan, for hvad er det, vi i realiteten diskuterer her?

Ja, det, vi diskuterer, er, at som systemet er i dag, har det lidt karakter af at være et levn fra enevældens tid, hvor en minister udnævner en person til nærmest livsvarigt at have mere eller mindre hånds- og halsret over fiskerne og deres fisk i et bestemt område. Det, jeg i realiteten foreslår her, er, at vi efter nogle overgangsordninger får et system med ganske almindelig sund konkurrence bygget op på nogle præmisser, som så følger de ting, der skal til, for at man kan være auktionsmester.

Jeg tror ikke, at det kan være sandt, at den nuværende regering i realiteten tror mere på liberalisering end de borgerlige partier i det her Folketing. Jeg hørte også fra både Hr. Jens Kirk og også fra fru Lene Espersen, at det var ting, som man var parate til at diskutere. Min indgangsvinkel til det er, at her skal der ske en liberalisering.

I forhold til sammensætningen i udvalgene har vi jo også her det samme problemsæt, den

samme diskussion, som vi har hver gang. Jeg vælger i realiteten at betragte det som en positiv indgangsvinkel, for det vidner jo om stor interesse for at sidde i Fødevareministeriets forskellige udvalg. Det, at der er den interesse for det arbejde, vi laver i Fødevareministeriet, er vi som udgangspunkt meget glade for og tilfredse med, og derfor skal vi selvfølgelig også finde en sammensætning, som er fornuftig.

Min indgangsvinkel til det er, at hvis et ministerium og dermed også i sidste instans et Folketing skal have en ordentlig, konstruktiv rådgivning, så er der to ting, som jeg synes det er vigtigt at få opfyldt.

For det første skal enhver ny forening, som kalder sig landsdækkende, ikke bare pr. automatik have lov til at komme med. Der skal være et eller andet tilbundsående: at den dels igennem en længere periode har sandsynliggjort, at der virkelig er et bredt fundament, dels arbejder seriøst med tingene.

Så er der den anden ting, nemlig at organisationer, som i øvrigt er medlemmer af en landsorganisation, alt andet lige må føle sig dækket ind af den landsorganisation, som de er medlem af.

Ellers vil jeg bare sige, at hvis man ikke fastholder de forholdsvis simple principper, så tror jeg, vi kan risikere at få udvalgssammensætninger, som gør, at ordentlig, gedigen rådgivning og vejledning til ministeriet og til Folketinget i sidste ende går fløjten. Så jeg beder om tænk-somhed i forhold til den videre diskussion her.

I forhold til hr. Kristen Touborg, som også havde nogle betragtninger, har jeg sådan set kun et enkelt lille spørgsmål: Hvad har hr. Kristen Touborg imod eksempelvis Kvindeligt Arbejderforbund?

Normalt plejer det ikke at ligne hr. Kristen Touborg sådan at være diskriminerende, men det, hr. Kristen Touborg nu gør, er, at han går ind og plæderer for, at et enkelt fagforbund skal have indflydelse her, mens andre, som med lige så stor ret har engagement i fiskeriet, ikke skal have det.

Her har jeg valgt at sige, at en række fagforbund har en samhörighed i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og derfor har jeg det generelt sådan i mine udvalg, at det er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som udpeger dem. Det tror jeg også måske er en vigtig pointe.

I forhold til femårsreglen har jeg undervejs i debatten haft mulighed for at sige præcis, hvad jeg mener om den, så den vil jeg ikke komme

med yderligere kommentarer til, men jeg vil gerne komme med kommentarer til hr. Christian H. Hansen og også hr. Ole M. Nielsen, som var meget kritiske over for rekreativt fiskeri og omsætningsforbudet.

Omsætningsforbudet er bl.a. kommet, efter at vi for efterhånden et stykke tid siden holdt en stor konference i Jylland, hvor alle, som er engageret i det rekreative fiskeri, deltog. Det var en god konference, og ud af den er der faktisk kommet mange spændende ting.

En af de anbefalinger, som kom, var, at der skulle laves et omsætningsforbud for rekreativt fiskeri. Det var i realiteten organisationerne selv, som bragte det på banen, og jeg har fulgt anbefalingen. Så tror jeg, det er lidt vigtigt, at vi går skridtet videre og får defineret, hvad rekreativt fiskeri er.

I mine øjne er rekreativt fiskeri noget, som man har valgt som en fritidsbeskæftigelse, i realiteten på lige fod med volleyball og alt mulig andet. Man har valgt at sige: Jeg har en fritidsinteresse. Den består i, at jeg enten med en stang eller med nogle net gerne vil fange nogle fisk.

Det har vel aldrig nogen sinde ligget i det system, at det så også skulle være dem, som skulle sælge fisk til turisterne i havnene og alt mulig andet. Det er erhvervsfiskere eller bierhvervsfiskere eller de autoriserede systemer, som skal tilgodese det. Det andet er en fritidsbeskæftigelse på lige fod med alle mulige andre fritidsbeskæftigelser.

Når jeg med hensyn til rekreativt fiskeri har været optaget af at få strammet noget op, har det den helt konkrete årsag, at dette samfund har investeret et to cifret milliardbeløb i at gøre vores kyster, vores år, vores vandløb og vores søer mere rene, og det er lykkedes. Nu kan det lade sig gøre at fange både havørred og laks i en række jyske åsystemer og, tror jeg også, i sjællandske og fynske åsystemer, hvilket det ikke kunne for ikke så forfærdelig mange år siden.

I den situation er jeg dybt optaget af, at specielt vandrefisken bliver beskyttet og får ordentlige vilkår, og derfor de tiltag, som der har været på dette område.

Til slut skal jeg bare sige til hr. Ole M. Nielsen, at det er rigtigt, at vi også med det her lovforslag moderniserer det, som er en reminiscens fra mange år tilbage, hvor bøder gik til velgørende formål. Det er ikke tidssvarende her i 1998/99, og derfor moderniserer vi også dette

område. Det er ikke, fordi de formål, som bøderne tidligere har været anvendt til, ikke har været gode nok. For det har de såmænd, og derfor bliver der også en overgangsperiode. Derefter må disse organisationer på lige fod med alle andre søge humanitære organisationer, gennem tipsmidler m.v.

Jeg vil gerne slutte med at sige til Folketinget og til Folketingets Fødevarerudvalg, at jeg håber, vi kan få et godt og konstruktivt samarbejde om den nye fiskerilov. Når vi på et eller andet tidspunkt her i foråret får den vedtaget, ja, så har vi fået moderniseret en lov for dette erhverv. Det synes jeg både er tiltrængt, og det fortjener erhvervet.

Jens Kirk (V):

Tak til ministeren.

Jeg ved, jeg sagde i min ordførertale, at Venstre går ind for en liberalisering, så vi har allerede sikret et flertal.

Men jeg sagde også, at vi skal gøre det with care, med forsigtighed. Der er nogle ting, vi skal sikre. Vi skal sikre, at vi i fremtiden har nogle flere auktioner, og at vi ikke ender med én stor. Vi skal også sikre f.eks. åremålsansættelse eller andet, at der kun er fiskere ansat; der er nogle ting, vi i allerhøjeste grad skal tage hensyn til.

Producentorganisationerne kan jeg forstå at ministeren ikke så så positivt på, men de to, der har meldt ud, har altså gjort det for lang, lang tid siden, fordi de ikke mente, de var helt dækket. Det er også årsagen til, at vi måske nærer lidt omhu for dem.

Med hensyn til femårsreglen takker vi for den optøning, vi føler der er på vej på det område. Så dermed tak for det.

Lene Espersen (KF):

Her i anden omgang skal jeg fokusere på to ting i fiskeriministerens besvarelse.

Først hele diskussionen om en liberalisering af auktionen. Nu kan jeg forstå på Venstre, at de allerede har leveret et flertal, men jeg håber da stadig væk, der bliver mulighed for, at vi under udvalgsbehandlingen kan gå ind i det her.

Nu vælger jeg et ud af de mange høringssvar, der har været, og det er et brev fra SiD til fiskeriministerens dateret den 29. oktober, hvor man siger, at forslaget vil skabe kaos på området til skade for både fiskere, kontrol, kvalitet, priser m.v.

Jeg synes sådan set, at det, vi måske må bemærke, er, at af alle de høringssvar, der er, er der kun én organisation, der er positivt stemt over for det her, alle andre kan se problemer. Selvfølgelig skal vi lytte til, hvad Danmarks Fiskeriforening mener, men vi skal også lytte til, hvad andre har sagt i høringssvarene. Det synes jeg er meget væsentligt, og jeg vil selvfølgelig håbe, at ministeren kan bekræfte, at vi kan prøve at tage en drøftelse af det her, så det ikke ender i Ragnarok, for det er på nuværende tidspunkt meget svært at gennemskue, hvordan loven vil virke, og som det foreligger lige nu, synes jeg i hvert fald ikke, at det er ordentligt klarlagt. Så jeg håber på, at vi under alle omstændigheder kan få en konstruktiv debat om det.

Så vil jeg sige til ministeren om det her med repræsentation: Det, jeg valgte at fokusere på, var faktisk, at vi afgav en betænkning den 29. april i forbindelse med nr. L 7, hvor også fødevareministeren var med til at tilkendegive, at det er vigtigt, at producentorganisationerne har en ordentlig repræsentation. Der synes jeg, det er et problem, at man i lovforslaget decideret nævner, at lige præcis producentorganisationer kun kan have ét medlem og én suppleant, når man skriver, at det ikke er hensigten at udelukke nogen organisation fra at deltage i arbejdet. Altså man åbner egentlig for, at alle andre kan få lov at være med, hvis de ellers har argumentationen i orden, men man skriver direkte, at producentorganisationerne ikke kan.

Det finder jeg problematisk, da EU's markedsordninger jo forudsætter, at producentorganisationerne opstiller fangstplanerne, og de har meget svært ved at opstille fangstplaner, hvis de ikke engang kan deltage i udvalgsarbejdet. Så jeg håber, vi kan se på det her under udvalgsbehandlingen og måske lægge op til en lidt mere fleksibel model.

Men ellers synes jeg egentlig, at drøftelserne har været gode her i første runde, og jeg håber, vi under udvalgsbehandlingen kan få de sidste knaster ryddet af vejen.

Kristen Touborg (SF):

Ministerens bemærkninger giver mig anledning til at komme med nogle uddybende betragtninger.

Jeg tror, ministeren sagde, at han undrede sig over, at jeg foreslår, at SiD skal ind i de permanente udvalg. Det er ikke helt sådan, det forholder sig. Jeg støtter et forslag fra SiD, som har

haft lovforslaget til høring, og i det høringssvar argumenterer SiD for, at de gerne vil ind i de udvalg. Jeg er enig med SiD i det, bl.a. fordi jeg mener, at SiD har bedre indsigt i fiskeriforholdene i det virkelige liv, end Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har. Det er min holdning, og det er så baggrunden for, at jeg gerne vil støtte SiD's høringssvar.

Så spørger ministeren: Hvad så med Kvinde- ligt Arbejderforbund? Skal vi ikke også have dem med ind? Jamen det kan da godt være, at vi under udvalgsarbejdet skal se på, om der er problemer, og i så fald forsøger vi at løse dem.

Det, jeg får ud af det her, er jo, at jeg kan se, at SiD ikke er helt enig i de centrale overbygninger, der er i det system, som nu er bygget op. Det får mig jo så til at sige, at jeg godt er opmærksom på, at regeringen måske ikke er på så god talefod med SiD lige i øjeblikket, så det måske kan være svært at få besvaret de høringssvar, der kommer.

Men hvis det skulle knibe for ministeren, skal jeg gerne tilbyde at være tolk mellem regeringen og SiD. Så kan det være, vi får noget fornuftigt ud af det.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg takker selvfølgelig også for ministerens besvarelse.

Jeg har også hørt, at organisationerne skulle have meldt ud, at de er med på omsætningsforbudet, men jeg vil så sige, at de fiskere, det berører, bestemt ikke er med på det.

Når man har lavet det her omsætningsforbud, har man selvfølgelig gjort det ud fra den opfattelse, at det er nødvendigt, men efterfølgende ændrer man på antallet af tilladte garnredskaber.

Ministeren synes måske ikke, det er så behageligt at svare på det, jeg nævnte, nemlig at vi også har haft en situation, hvor en kutter, der har udført et socialpædagogisk arbejde, hvor formålet er at hjælpe unge mennesker med bl.a. alkoholproblemer, også er blevet ramt af omsætningsforbudet. Er det rimeligt?

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er igen også snakken om fritidsfiskere. Det er helt rigtigt, at organisationerne ikke tager sig af de fritidsfiskere, som jeg tager mig af, men vi har det i Kristeligt Folkeparti med at tage os af enkeltpersoner, som måske mange gange er meget bedre end organisationerne. Organisationer har jo nogle særinteresser, og det

er jo dem, der er flest, der bestemmer, men det er jo ikke altid sikkert, de er de klogeste.

Jeg vil gerne give et eksempel på, hvad det er for en fritidsfisker, jeg snakker om. Det er en ung mand på 18 år, som er opvokset i Skagen i et fiskermiljø. Hans egen far tror jeg ikke er fisker, men det kan være onkler, tanter og naboer er. Han vælger så at gå i lære som skibsbygger, fordi han gerne vil have en faglig uddannelse.

Så køber han, kort tid før vi laver vores omsætningsforbud først på sommeren, en lille jolle med påhængsmotor og lidt redskaber til 150.000 kr., som man kan sige, han ikke har anden mulighed for at forrente og afdrage end ved at have mulighed for at sælge lidt fisk. Det kan han ikke nu. Han kommer ud af en familie og en tradition, hvor man ikke beskæftiger sig med sorte penge. Han vil hellere omsætte de der fisk på hæderlig vis. Det kan sandsynligvis lade sig gøre at omsætte dem på uhæderlig vis, men jeg kan ikke rigtig forstå, at det er det, vi skal opfordre til. Jeg synes, at vi har et problem, når det ikke kan lade sig gøre.

Det er rigtigt, som den tidligere ordfører, hr. Christian H. Hansen, var inde på, at man giver jo tilskud til så mange unge mennesker, for at de ikke skal drikke for mange bajere, bruge for meget narkotika osv., man bygger idrætshaller og giver dem tilskud til forskellige fritidsaktiviteter. Men her fratager man altså den unge mand en mulighed for at have en fritidsaktivitet, som han selv betaler.

Man kan jo også sammenligne hans aktiviteter med, at han var flaskedreng, delte aviser ud søndag morgen, eller hvad det nu kan være for noget. Ham her har altså valgt at tjene lidt ved at fiske, og det kan han altså ikke længere gøre nu. Det synes jeg er kritisabelt.

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig, at det nu ser ud til, at der er flere partier, der tager spørgsmålet op om de restriktioner, der blev indført for fritidsfiskeriet. Dengang regelstramningen kom, gjorde Enhedslisten jo opmærksom på, at det faktisk ikke var heldigt. Jeg håber da, at vi kan overtale ministeren til at tage det spørgsmål op til fornyet overvejelse, nu da der er flere partier bag. Jeg ser, ministeren ryster lidt på hovedet, men alligevel håber jeg på, at vi kan få den regel ophævet, for det er jo ganske urimeligt, at en fritidsfisker skal smide de fisk ud, han har fanget, i stedet for at nogle mennesker kan få gavn af at

spise dem. Det er jo i realiteten det, den ændring, ministeren fik lavet, lægger op til.

Lad os nu se, om vi alligevel ikke, når det kommer til stykket, kan tale til ministerens gode hjerte.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Til både hr. Jens Kirk og fru Lene Espersen vil jeg sige, at både om auktionssystemerne og de andre problemstillinger, som der er rejst, deltager regeringspartierne og ministeren selvfølgelig i diskussionen i udvalget, og det er klart, at vi selvfølgelig skal have gennemdiskuteret en omlægning af systemet. Jeg gav min helt overordnede principielle tilkendegivelse af, at jeg synes, at som systemet er i dag, er det en reminiscens fra gamle dage. Det er ikke tidssvarende, og det er den overordnede indgangsvinkel, jeg går ind i dette arbejde med.

Til hr. Kristen Touborg vil jeg bare sige, at jeg venter på, hvor lang listen bliver. Så kan vi jo tage stilling til det, når vi ser listens længde. Er det også SiD-Sømænd og SiD-Fabrik, eller hvem skal vi have med? Jeg ved altså ikke, hvem der er tilfreds med hvad. Men der er bygget nogle organisationer op, som sådan tegner f.eks. LO-familien her i det arbejde. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er den, man bruger i alle andre sammenhæng, og det tror jeg faktisk er ganske klogt at fortsætte med at gøre, også når det gælder fiskerispørgsmål.

Må jeg godt sige til både hr. Christian H. Hansen, hr. Ole M. Nielsen og nu senest hr. Keld Albrechtsen, som i det mindste så og ikke hørte, at jeg rystede på hovedet, at det er korrekt, at jeg rystede på hovedet. Det gjorde jeg, fordi indgangsvinklen her er, at det er en fritidsinteresse, som det i realiteten aldrig har været meningen, at man også skulle have en lukrativ forretning ud af. Det har aldrig været indgangsvinklen til det her, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Hvis man vil have en forretning ud af det, så registrerer man sig som bierhvervsfisker på de præmisser, der gælder for det; man tilmelder sig Told & Skat og gør alle de andre ting, som man skal.

I øvrigt vil jeg så gerne være med til, at vi kigger på at gøre det nemmere at være bierhvervsfisker. Det er den rigtige måde at gøre den slags ting på.

Må jeg ikke godt sige rent ud til hr. Keld Albrechtsen, at dette samfund har brugt et to-

cifret milliardbeløb på, at vi har fået rensset vores nære vandmiljø, og det er lykkedes. Jeg har det udmærket med, at vi nu har lavet nogle restriktioner for fritidsfiskere. Ikke at de ikke fortsat må have seks redskaber, for det må de, men nu må de kun have tre med garn. Jeg nægter at tro på, at når målet er, som også fritidsfiskerne selv siger det, at de gerne vil have lov til at fange fisk til eget forbrug, så kan det ikke lade sig gøre med tre netgarn. Selvfølgelig kan det det.

De intentioner, hr. Keld Albrechtsen, hr. Ole M. Nielsen og hr. Christian H. Hansen har haft her, har været at udnytte, at det nu endelig efter store anstrengelser og store økonomiske investeringer for samfundet bredt og for en række erhverv er lykkedes at få vandrefisken tilbage i vore åsystemer. Så skal vi altså også have det tilrettelagt på en sådan måde, at den vandrefisk har en chance for at komme op og gyde til glæde for de kommende år, og derfor har det været nødvendigt at lave disse restriktioner.

Hvis hr. Keld Albrechtsen i øvrigt mener det, han i andre sammenhænge siger om biodiversitet og alle de andre flotte ord, som jeg hører det parti, han repræsenterer, ved mange lejligheder give udtryk for, ja, så lyder de signaler, jeg senest hørte fra Enhedslisten, lidt falsk, lidt hult.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg takker for, at ministeren vil kigge på reglerne for bierhvervsfiskeri, for det, det selvfølgelig handler om, er jo altså fisk, der skal omsættes inden for systemerne. Det er det, der skal være mulighed for. Hvad meningen har været, skal jeg ikke kunne sige, men det er en 2000-årig tradition, at man kan have et lille bierhverv som fisker i Danmark.

Jeg er imod den der meget firkantede opfattelse af det hele. Jeg synes altså, at vi skal bevare den tradition sådan, at man kan skaffe sig en lille indtægt bare til forrentning og afdrag af båden. Det er trods alt en ung mand, som klarer sig uden at få tilskud til sport osv.

Men jeg glæder mig til, at vi kan komme til at snakke om det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om tilvejebringelse af regler for erhvervelse af »kørekort« til etablering af fødevarerforretning, daglig drift heraf samt for fratagelse af »kørekortet«, såfremt der konstateres væsentlige fejl og mangler i forretningen.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsat 12/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Dansk Folkeparti har fremsat forslag om, at det skal være et krav for at drive en fødevarerforretning, at man har bestået en prøve til et såkaldt kørekort.

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg i det følgende vil gøre en hel del ud af mit svar. Det er, fordi jeg i realiteten mener, at Dansk Folkeparti her rammer et område, som har været til diskussion, og som jeg og regeringen er optaget af.

Men det er vigtigt at starte med at stille nogle konkrete spørgsmål, bl.a. hvilke forretninger vi taler om, og hvem der har behov for et »kørekort«. Jeg tror, der kan være grund til indledningsvis kort at nævne fødevarerlovgivningens forskellige kategorier af fødevarerforretninger. Jeg tror faktisk, at det ville være nyttigt for den videre debat.

Større fødevareraktiviteter som slagtere, bagere og restauranter, ja, de skal alle enten autoriseres eller godkendes af myndighederne. Det er kendetegnende for disse virksomhedskategorier, at de arbejder med råvarer eller med letfordærlige fødevarer, og det indebærer alt-

så en relativt høj hygiejnemæssig risiko, og det stiller så selvfølgelig også særlige krav til både drift og indretning. Alle medarbejdere skal have en eller anden form for uddannelse, der sikrer et grundlæggende kendskab til hygiejne. Autorisationer eller godkendelser kan tilbagekaldes, hvis det af hygiejniske årsager viser sig at være nødvendigt.

En anden virksomhedskategori er købmandsbutikker, kiosker, discountvarerforretninger og tankstationer, som alene sælger fødevarer uden videre behandling som f.eks. grønsager, frostvarer, dåsemad. De skal blot registreres hos den lokale levnedsmiddelkontrol, da den hygiejnemæssige risiko er relativt begrænset. Der stilles ikke særlige uddannelseskrav til ejere og ansatte i disse virksomhedskategorier. Det er denne kategori, som nu vil blive omfattet af det foreslåede »kørekort«.

Langt de fleste af landets købmandsbutikker, kiosker m.v. overholder fødevarerlovgivningens regler, men vi må også konstatere, at der kan være forretninger, som overtræder lovgivningen. Jeg vil straks understrege, at problemets omfang er overskueligt, og jeg vil nødtigt sætte tiltag i værk, der rammer alle fødevarerforretninger, når det altså nu kun er et mindretal, der overtræder reglerne.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at manglende kendskab til reglerne i fødevarerlovgivningen kan forklare en del af overtrædelserne. Bevidst tilsidesættelse af fødevarerlovgivningen med økonomisk gevinst for øje forklarer imidlertid også nogle forhold. Jeg mener, at manglende kendskab til reglerne et stykke ad vejen kan løses ved en målrettet information og vejledning. Derimod er bevidst snydderi ikke acceptabelt. Det er unfair konkurrence, og hvad værre er: Det kan være sundhedsskadeligt.

Problemet skal angribes med en effektiv indsats, og så er spørgsmålet jo hvordan. Jeg er meget optaget af, at vi finder en løsning, som ikke er bureaukratisk, og som netop præcis rammer de forretninger, der overtræder reglerne. Umiddelbart kunne et »kørekort«, næringsbrev eller en eller anden form for godkendelsesordning lyde som en god idé. Det ville jo så være et håndgribeligt bevis på, at man har bestået en prøve, som giver ret til at drive denne forretning. Men som vi ved, kan selv den bedste teoriprøve jo ikke forhindre uheld. Det er langt vigtigere, at vi med kontrol og også med en effektiv brug af sanktionerne sikrer os, at i butik-